

венъ (при с. Сотирия), строенъ отъ царь Асѣнъ II (около 1240 г.), но толкова много се проявилъ съ своитѣ агитации въ полза на възстанието, што малко останало да бжде изпратенъ на заточение въ Мала Азия. По това врѣме той довѣрително излагалъ въ Сливенъ своето откритие, че „Турция ще падне въ 1876 г.“, защото така било писано въ единъ старъ документъ, който той открилъ въ архивитѣ на атонскитѣ мѣнастири. Слѣдъ това се изгубватъ диритѣ му, и ново чухме за него по случай освещението на Самарското знаме въ Пловещъ. Той е държалъ редица огнени рѣчи прѣдъ опълченцитѣ. Притежавалъ е нѣколко ордена. Умрѣлъ е наскоро слѣдъ освобождението въ София (1880).

Окупацията

До оттеглянето на руситѣ отъ Сливенъ, най-популярното тукъ руско име е било това на „бѣлия генералъ“ *Скобелевъ*. За него въ Сливенъ има разни анекдоти.¹⁾

Генералъ *Михаилъ Д. Скобелевъ*, нареченъ „бѣлия генералъ“, командиръ на 4-ия армейски корпусъ, е прѣбивавалъ въ Сливенъ повече отъ два мѣсеца непрѣкъснато. Пристигналъ е заедно съ щаба си и цѣлия корпусъ на 10 мартъ 1879 г., а напусналъ града на 15 май сжщата година.²⁾ Прѣзъ своето прѣбивание въ Сливенъ билъ е всецѣло занятъ съ организирането на народната ни гвардия (гимнастическитѣ дружества). При заминаването си отъ Сливенъ взелъ съ себе си двѣ българчета отъ сжщия градъ и ги възпиталъ въ рускитѣ учебни заведения на свои срѣдства (едното отъ тия българчета е *Димитъръ Русчевъ*, сега генералъ въ запаса, а другото *Илия Петковъ Симеоновъ*, кавалеристъ, полковникъ отъ запаса).

Промежуетъкътъ отъ 19-и февруари до 1-и юни (1878), когато се почватъ заседанията на Берлинския конгресъ, е

¹⁾ Чѣрти отъ живота му е писалъ сливенеца Кавалджиевъ. Подробни свѣдения за организаторската дѣйност на Скобелевъ прѣзъ врѣме на неговото прѣбиваване въ Сливенъ се съдържатъ въ вѣстникъ *Българско Знаме* (който е излизалъ прѣзъ 1879 г.), дѣто сж хроникирани всички военни маневри, които той е произвелъ съ така нареченитѣ гимнастически дружества въ Сливенско. Въобще за Скобелевъ вжъ Красницки: *Бѣлый генералъ*. Москва, 1914 г.

Въ честь на Скобелевъ е прѣкръстено сливенското село *Кепейлий*, още когато е минавалъ прѣзъ него на пжтъ за Сливенъ, а сжщо и улица въ Сливенъ (тя до мжжката гимназия, сѣверно отъ нея), въ която е живѣлъ, домъ *Дим. Боевъ*, дѣто се е развявало руско знаме).

²⁾ Подробности по тържественото посрѣщане и изпращане на генералъ Скобелевъ отъ сливенци въ вѣстникъ *Българско Знаме*, бройове 6 и 15 отъ 17 мартъ и 19 май 1879 г.